

מגלת הבנין.

אשר נתנה להנך אבן הפנה, ביום הנך בית הכנסת, דקי' בודאפעסט יע"א.
ביום כ"ה לחדש אלול תרל"ב, ובה נכלל ג"כ סדור התיסרות עדה זאת וקורותיה.

תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל-יה.

(סהלס קיב י"ע).

תַּכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרֹון	בְּעֶזְרַת נֹרָא בְּעֵלֶיָּהּ
לְמַעַן יֵדְעוּ הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ	מִי בָּנָה פֹה בֵּית הַתְּפִלָּה
הַשּׁוֹכֵן בְּמִקְדָּשׁ מַעַט זֶה	יִשְׁמֹר גַּם זֹאת הַמַּגְלָה
וְעַד יִבְנֶה חֲרוֹבוֹת אֲרִיאֵל	בִּישׁוּעָתוֹ נִשְׁמָחָה וְנִגְלִילָה —

בשנת המשת אלפים ושש מאות שלשים ושתיים לבריאת העולם, ביום שנכפל בו כי טוב, ג' לפרשת האזינו וג' לימי הסליחות, ביום עשרים ושמונה לחדש אני לדודי ודודי לי, נתהנך בית הכנסת זה, אשר נבנה לשם ה' צבאות אלהי ישראל ולכבוד תפארתו, פה בקרית מלוכה פעסט, על נהר דונא, בארץ אונגארן, בחלק הנקרא טהר עזיענשטאדט, ברחוב ראמבאך-גאססע נומר 8, ולאות ולזכרון לימים הבאים, נטמנה המגלה הזאת, סגורה ומסגרת בצלובית הדשה, בין אבני הפנה אצל ארון הקדש.

ואחרי כי עזרנו אלהי המערכה, להתם ולהשלים זאת המלאכה, נספר במגלה הזאת מה ראינו על ככה, וְאֵל מַמְרוּמִים יִצוּה לָנוּ אֵת הַבְּרָכָה.

טוב אהרית דבר מראשיתו, וגדול כבוד הבית הזה מהראשון; — ראשית עדתנו בעיר הזאת מצעה, ואהריתו בעזרת ה' נשגבה מאד. — כאשר יספרו לנו המכתבים הישנים הנמצאים בפנקסי העדה, היה בית התפלה הראשון פה בעירנו זאת, לפני שמנים ושמונה שנה, משנת ה' תקמ"ד עד שנת ה' תקנ"ו, בבית הנקרא הויולערישעס הויו, בימים האלה לא היה עוד לבני עמנו הזכות והמשפט לשבת פה בישיבת קבע; רק לאיזה יהודים, נתנה על דרך זרות ובורהק גדול, הרשות לשבת באיזה בתי פונדקאות, לבשל ולמכור מאכלים כשרים, ליהודים הנקבצים פה לדרכי מסחרם, בכל יום מק"א או בין י"שן, וגם הבאים להתארה אצלם, ארבע פעמים בשנה, בימי השוק, מכל פנות הארץ. —

בשנת ה' תקנ"ו נעקר בית תפלה זה מבית הנ"ל, ותקנו וקבעו לו מקומיאה, בשוק קאניגס גאססע בבית הנקרא באראן ארצי הויז והוסיפו אתרי כן שם עוד חדר אחד בעד הנשים, באשר לא היה בבית התפלה הראשון רק חדר אחד המיוחד רק לאנשים. —

יונה מצאה לה מנוח, וקני' ה' החליפו כהן, ועשרים וארבע שנה אחר' זמן זה, בשנת תקנ"ב כבר נמצא וגם היה בעדתנו, בית הכנסת נכון ומסודר, כשאר בתי כנסת אשר בארץ, כמנהג הנהוג בימים האלה, — בחסד אל עליון העושה פלא; — ביציע העליון של בית באראן ארצי על צד השמאל, להתפלל בו בימי השבת כמו בימי החול; — ובעזרת הנותן עצמה להלשים, נבנתה גם מחלקה מיוחדת לעזרת נשים, והמקום מעפר דל ומאשפות ירים רשים, הרחיב לאבותינו בצר, ומסמסם זה עד היום לא נגרשים.

ויהי כאשר הקלו בני עמנו לרוב בעיר הזאת, והבית הכנסת הישן צר וקטן מהכיל המון הבאים בתוכו להתפלל, נתרחב הביהכ"נ הזה בהתפשטות יותר גדולה, ונבנה מחדש מול שער בית באראן ארצי תחתים ושניים. — היציע התחתון בעד האנשים והעליון בעד הנשים. וגם תקנה גדולה תקנו בבנין הבית הזה, כי נמצאו בו בסך הכל חמש מאות וחמשים מקומות, וזה הוא בית הכנסת אשר שפכו בו אנשי עדתנו שיחם לפני אל יותר מחמשים שנה.

ומבלערי זאת לא היה בית הכנסת הישן מספיק להכיל אף לא חלק הקטן מאנשי הקהלה, אם לא העמידו להם כבר איזה אנשים בשנת תקפ"ה בית תפלה מיוחד בשוק קאניגס גאססע, בבית הנקרא "צור ווייססען גאנז". — בית תפלה זה נעשה כתבנית ההיכל קארטעספעל בקרית המלוכה ווינא, וגם התפללו בו כמנהג ובסדר הנהוג שם בנגונים חדשים ומקהלות נערים המשוררים. — אך לא עמד הקארטעספעל בבית הנ"ל רק קצת ימים כשנה או שנתים. ובשנת ת"ק"ץ נעקר מסקומו והוכן לו בנין מיוחד בבית באראן ארצי אצל בית הכנסת ישן; בעצם המקום הזה נמצאים עתה החניות של חברת המלוים לקבצים על יד בכל הארץ פיליאלע דער לאנדעס שפארקאססע. והנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. — אשרי העם שלו ככה, כי שם צוה ה' את הברכה, שני בתי הכנסת האלה נתנו כאחד תחת הנהגת ראשי העדה, שוים גם שניהם, משם קבלו תקוניהם, ומקופת הקהל כל ספוק צרכיהם, ושלום וברית אחוה כל הימים ביניהם, בבית אחד לשכנו, בלי קטטה ומריבה, דברי אל להם נאמנו, ותורתו נפשם משיבה, אין פרץ ואין צוהה, בבתים וברחובות, רק ברכה והצלחה, כיד ה' הטובות.

ויהי כי ארכו הימים, וה' ברך את עמו בשלום, בני עדתנו כנהר רץ הלך והלכו ורבה, עד אשר צר להם המקום גם בשתי בתי הכנסת, ויאמרו איש אל רעהו: הנה הבתים האלה בתארים ומראיתם, בערך גדלם ותכניתם — בלי פאר ובלי הדר, לא נאוו עוד עתה לאלקים בקדש נאדר, נבנה לנו בתים חדשים בחור גדול ותפארת, לאל בונה בשמים מעלותיו וארץ תכן בורת; נרחיבה מקום אהלנו, ויריעות משכנותינו, ונבנה היכלי כבוד כאשר יאות לעדתינו, וכאשר אמרו כן גם עשו, ועל כספם לא חסו. בשנת תקצ"ה כבר

נתן להם מהממשלה הרמה יר"ה הרשיון לבנות. וכלם כאחד ענו ואמרו: בית אחד אי אתה בונה אבל אתה בונה שלשה בתים, בית הכנסת ובית החולים ובית הלמוד לילדים, ותהי כבר השלמת בית החולים בשנת ש"ש לעשות צדק בגילה לפ"ק ברהוב הנקרא פאבריקס גאססע בבית הנקרא באלדאקי הויז גורל שמהו אלף ושתי מאות קני המדה מרובעות [] 1200 ובשכנתו בצד הפונה לשוק פפייפער גאססע נקנה הבית של פעטער נעססי לבנות שם בית הלימוד לילדים ונתהנך בשנת אל תירא אני עזרתיך לפ"ק.

בהבנות הבתים האלה על מתכונתם לא היתה לעדה רק התאווה אשר נהיתה כבר לתוחלת ממשכה לבנות גם היכל התפלה ובית הכנסת, כל היום התאוו תאוו לבנות שניהם כאחד ולהשלימם בזמן אחד. אולם מצוקות העתים ומלהמות החזקת אשר התחוללו על ארצנו, ולרגלי מסבותיהן, גם חסרון הכסף הנצרך לבנינים גדולים כאלה, כל אלה יחד השיבו ידינו אחור וימנעו אותנו לבצע רצוננו, וראשית מהשבותינו.

ויהי בשנת הברית כאשר התחזקנו בכל אמן והחנו לשלם את נדרנו אשר נדרנו, למען לא נהיה כאדם עברו ברית, רפו ידינו ולא היה בנו הכח והיכולת, לעשות משפט לקו וצדקה למשקלת, סתרחר לבנו מיגון ופחה, כי ידנו ריקה לבנות שני הבתים היכל התפלה ובית הכנסת יחד, ובהיות כי רוח העת ההיה נשבה בלבות אנשי הקהלה, ורוב רעותיהם נטה לבנות בראשונה היכל התפלה, החלטו לבנות מיד הקצרטע מפעל בשנת תר"ג, והשלמנו אותו במלאת שש שנים בשנת תר"ט, נעים הוא להביט ברוב תפארתו והודו, ונחמד לכל הבאים בו להתפלל לה' צבאות ולכבודו, ביום ששי להדש סעפטעמבער ג' להדש אלול נתהנך הבית מהמון חוגג להגדיל שם ה' וקדשתו, מהרב אב"ד דקהלתנו הדרשן המפואר מהר"ר בנימין זאב מייזעל זצ"ל אשר בעדן מנוחתו.

יום ולילה לא ישובתו, אך שניהם כאחד במקום אחד לא יאותו, כרוב הזהר וההדר, והענג הנאדר, לכל הבא להתפלל להיכל התפלה, אשר אין די מלה, להלל יפי עמודיו וקירותיו, זיו הלוניו ותקרותיו, פאר וגבה מגדליו, בעת השמש תציץ עליו, כן תגדל מאז ועד עתה תוגת הבאים להתפלל בבית הכנסת חשך משחור תארו כחורבה בויה ונמאסת. מבואי אשפה ומדמנה סביבו שאון והמלה, ריה רע בעד הלוניו, ועל פתחיו קול צעקת העוברים בחוצות, רגליהם נחוצות, ומוכרים וקונים, נדחקים בשאונים, כמים הזדונים, בחצר בית הכנסת מאסו בו הבונים, (רבני הרב המנוח מייזעל זצ"ל בדרשתו האחרונה, מיום שבת קדש פרשת תולדות תרכ"ה לפ"ק הנרפסת בשם בארות יצחק צד 13).

ומבלעדי זאת כל הבאים להתפלל שם גם בימי החול, מן המצר קראתי יה משלשים בקול, כי הבית צר מהכיל גם חלק הקטן מהנדחקים שם בפרצה דחוקה; ולולא מלאכי אלקים השומרים בו יורדים ועולים, רוב המתפללים שם כמעט ינשאו לבית החולים.

ועתה מה יעשו אלה אשר לא ימצאו מנוחתם, רק אם כמנהג הישן ולא בהיכל קצרטע מפעל יתפללו תפלתם, ומה גם בימים הנוראים, הוכרחה העדה

לשכר חדרים שונים ותאנים אשר לא לכבוד ולתפארת, לעדה גדולה כערותנו היישוב במדומי קדח.

כל זאת ידעו מנהיגי ערבתנו הנבבדה, אולם לבם מלא ראנה וחרדה, כי לא נמצא בכל העיר מקום ראוי ונכון לקנין, וגם לא מוצא לבסוף הנצרך לבנין וכאשר למחלה מסתרת אין טוב רק רפואה גלויה, כן בלי אדני כסף תמונה חומות הבנין כנר הדחוייה.

ויהי בשנת תרכ"ה ואחרי כן שנית בשנת תרכ"ט העיר ה' רח איוה אנשים מאלפי קהלחנה, ויעריכו כתב בקשה לפני מנהיגי העדה, ויבואו להגיד, כי נדבם לבם לקנות מקום ובית ראוי לבנין בית הכנסת בשוק ראמבאך נאססע, בבית הנקרא סאמאלא קערנישעס הויה, בעד סך המשים אלף זהובים מעות מרינה 50000 fl. ö. W. וגם התמו האנשים החשובים האלה בכתב ידם, כי נכונים הם לתת הבית הזה בעד כסף המקנה לרשות העדה, אם תבנה שם בית הכנסת להתפלל בו כמנהג הקדום והישן.

ואלה שמות האנשים אשר התמו כתב זה בהותם ידם:

Jakob Perlmutter	הנניר המרומם כהריר יעקב פערלמוטמער ז"ל			
B. Strasser	דוב בעד שמראססער	"	"	"
Josef Steiner	יוסף שטיינער	"	"	"
Adolf Latzko	אברהם לאטצקא	"	"	"
Simon & Jakob Weil	יהושע ויעקב ווייל	"	"	"
Herman Hasenfeld	משה צבי האזענפלד	"	"	"
Elias Kadelburg	אליהו קאדעלבורג	"	"	"
Moritz Fleischmann	משה פליישמאן	"	"	"
Dr. J. C. Grünhut	יעקב גרינהוט	"	"	"
Gustav Taub	גדליהו טויב	"	"	"
Eduard Fleischmann	אהרן פליישמאן	"	"	"
Philipp Fuchs	פנחס פוקס	"	"	"
David Abeles	דוד אבעלעס	"	"	"
Edmund Müller	מנחם מענדל מיללער	"	"	"
Leop. Mauthner	יהודה מויטנר	"	"	"
Jonas Abeles	יונה אבעלעס	"	"	"
Salman Altschtok	זלמן אלטשטוק	"	"	"
Sigm. Ertner	יהושע ערטנער	"	"	"

ויהי כבוא מכתב האלופים הנזכרים לפני ראשי העדה, וימהרו בנפש הפצה למלא שאלתם, ויעבירו קול במהנה לאמר: "כל החפץ לקנות לו מקום בבהכ"נ המיועד להבנות, יבוא להתווסף את שמו בפנקסי העדה". הקול נשמע בעיר, וימהרו האנשים לבוא ולקנות להם ספרי המקנה איש איש כערכו וכנרבת לבבו. ואח"כ נתאספו כל המתנדבים לקנות המקומות בבהכ"נ באספה, להועץ יחד על מעשה הבנין. אולם בעת האספה נשאו רבים את קולם לאמר: "לא טוב המקום אשר אתם בחרתם לבנות שם הבהכ"נ, כי השוק ראמבאך-גאססע צר ודחוק עד מאד". ויבחרו הנקהלים מביניהם מספר אנשים (קאמיטע) לתור ולבקש בעיר מקום אחר טוב ממנו, וראוי יותר לבנין. וילכו האנשים ויבקשו וימצאו בית אחר בשוק עללבאנען-גאססע אחות הארון מאססאנעק, ויבואו ויגידו: "ראו זה מצאנו מקום נכון וראוי עד מאד". זה אומר אני מצאתי וזה אומר אני מצאתי. ויהי כראות מנהיגי העדה, כי בפלגות המופקדים על מלאכת הבנין, גדולים הקקי לב, ופלג אלקים מלא ריב, ויקהילו שנית אספה גדולה בענין זה, אך ברוב הדעות השונות נתפרדה ההכילה, הן ולא ורפיא בידם, בין כך וכך נעצרה ונשבתה מלאכת הבנין כשתי שנה, עד אשר לבסוף נודע הדבר, כי אין למצוא בכל העיר מקום ראוי ומתוקן יותר לבנין ביה"כ, מהמקום אשר בחרו האלופים הנזכרים בראש, ויהי בהתאסף המתנדבים לקנות להם מקומות בבהכ"נ שלישיה, ויסכימו על פי רוב הדעות, להתחיל מלאכת הבנין בשוק ראמבאך-גאססע.

"מהשבות בעצה תכון". והמתחילים במצוה יאמרו תמיד בלבבם נמהרה גם כן לגמרה, לכן מהרו המופקדים על מלאכת הבנין בוריוות של מצוה לבצע את אשר יזמו לעשות, ותקף למחשבה ולרצון טוב — מעשה — ויקראו ויקבצו וינעצו על אומנים וצירים שונים, והכמי לב המפוארים, העושים מלאכתם במהונה ושרד (ארכיטעקטען) להכין להם תבנית ראויה ונכונה לבנין (בויאפלאן). ויעריכו אומנים רבים מעשיהם, ויבחרו מכלם התבנית המובחרת והמתוקנת בתכלית הנועם והיופי, אשר עשה האומן המפואר ארכיטעקט אַטמאָ וואנגער סווינא, ויפקידו ג"כ את האומן הזה לתת עינו, ולהשגיח על מלאכת הבנין; ולמנהיגי שני למלא את מקומו, בחרו את ראש הבנאים Kalina. ומאנשי הקהלה נבחרו ג"כ אנשים נאמנים חכמי לב ומביני דבר, להשגיח על כל עניני הבנין.

ואלה שמותם:

לאמרכלים ולראשי המשיגים על הבנין:

הנגיד הנעלה והמרומם כהר"ר יצחק דייטש נ"י	Ignatz Deutsch
" " " "	Anton Fochs
" " " "	טאָקס
ולפקידו הראש על עשי המלאכה נבחרו:	
הנגיד הנעלה והמרומם כהר"ר נאטטליב לעווי	Gotlieb Lövy
" " " "	Moritz Fleischmann
" " " "	Gustav Taub
" " " "	משה סליישמאן
" " " "	גדליה טויב

Ignatz Hirsch	הנגיף הנעלה והמרום כהוריר יצחק הירש				
Philipp Fuchs	פנחס פוקס	"	"	"	"
Solman Altschtock	זלמן אלטשטאק	"	"	"	"
Jakób Winter	יעקב ווינטער	"	"	"	"
Samuel Münz	שמואל מינץ	"	"	"	"
Herman Nagel	צבי הירש נאגעל	"	"	"	"
Bernad Stern	יששכר שטערן	"	"	"	"

ועל טוב יזכרו תמיד האנשים האלה, הנקובים פה בשמותם, יגיעה רבה יגעו בבנין הבית הזה, תהי' משכרתם שלמה מאלהים השוכן בו כי באמונה עשו מעשיהם, וחסו על סמון הצבור בכל האפשרי לעשות, עמלו וטרחו בכל מאורם, לשבור האומנים והפועלים על צד היותר טוב ובמהיר השוה. ועלינו לשבח זריות רוחם והשתדלותם, כי התאמצו בכל כחם, ועיניהם פקוחות תמיד למען תהיה מלאכת הבנין נאה ומתוקן, בתכלית החיוק והיופי, כהבניתו ומתכנתו, ולהיות נגמר בזמן קצר עד מאד. — אין מקפחין שכל לכל אדם לכן זכור ג"כ לטוב הארון המרום כהר"ר יצחק נחום בארנאי מזכיר העדה, Secretair Ignatz Barnay, לו נאווה תהלה כי שרת את אָחיו במלאכת הקדש, ונשא עול כתביו בסדר נכון ומתוקן כל הענינים והחשבונות הנצרכים לכתוב.

ותהי' התהלת בנין ביה"כ ביום יו"ד אייר תרל"א לפ"ק (1 טען מאי 1871 למנינם) כי בעצם היום הזה, התחילו להרוס הבית אשר עמד פה מקודם. — הריסות זקנים בנין, לכן נבנה ג"כ על צד ביה"כ, הפינה מול הרחוב, בית מדות ועליות כְּנוֹהוֹת לשבת בהן, תחתיים שניים ושלישיים.

שטרי השכירות עם האומנים השונים, נעשו זה אחר זה בכל עת הנצרך, לפי הזמן והמקום על צד היותר טוב.

ואלה שמות האומנים אשר עמלו בבית זה במלאכת ידם להתפאר:

Felix Buzzi	מזכיר ערערארביים	נעשה מהאדון	מלאכת הבנאים
Josef Zach	שטייגמערצארביים	" "	סתית האבנים
Stefan Strohhoffer	צימערמאנסארביים	" "	חרשת העצים
Gregersen u. Romosta	טישלערארביים	" "	הבנת כלי עץ
Carl Purgholzer, Wien	מאהלער	" "	הצובעים בששור
Sebleck Eisengiesserei	אייזענזיילען	" "	עמודי הברזל
S. Roth	גלאוער	" "	חלוני זכוכית
Carl Schaffer	בילדהויער	" "	ציורי אבן

M. Muher	נעשה מתארן	Terra Cotta	מלאכת ציורי סיד
Paul Kattenstein	" "	שלאססער	" מעלי ברול
Isidor Mahler	" "	שיעסערדעקער	" מתקני חנוות
Josef Korcsak	" "	שפענגלער	" רקיעי פחים
Kitset, Wien	" "	רונדאייזענפענסטער	" הלזניברול עגולים

לכל האומנים האלה ראוי לתת תודה, כי באמונה עשו מעשיהם, גם באיכות ושלמות העבודה, גם בכמות שבר פעלתם, כי הכינו הכל במחיר השוה, וגם על זאת נאה לשבחם, כי הקישו את מעשיהם לכלות את הכל בזמן קצר בכל האפשרי. ולא יאומן כי יסופר, כי בנני המפואר הזה, אשר יציין בהדרו לשם ולתהלה ולזכר עולם, נעשה ונגמר מבית ומבחוץ, מיסודו עד גגו במשך י"ח חדש, (עד ולא עד בכלל, היינו הציורים על הקירות מבחוץ מול הרחוב), לבן בקול רנה ותודה נקרא היום לאל עליון הגומר עלינו, ונברך על המגמר ברכת שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

כל הבאים אל הבית הזה, ישבעו ענג ונחת וישתוממו על גדל תפארתו ויקר כבודו, רגשות קדש מלא לבם, וכלם כאחד יניחו ויספרו, כי אין גם אחד מכל בני הכנסת אשר בכל קצוי הארץ ידסה וישנה לו בשום אופן, גליל הוא בהדרו גם בתבניתו גם בשלמות חוקו ותארו, הכל נעשה במלאכת מחשבת עד להפליא, וגם הציורים השונים, הנעשים בפנים הבית ליפירתו הם מעשי ידי אומנים נפלאים.

בפנים הבית נעשה ההיכל מחומה בת שמונה זוויות, גבהו met. 26 ארכו met. 46 רחבו met. 21 ובאמצע ההיכל תלויה ועומדת במעשה פלא תקרה רמה ונשאה (קופפעל) הנשענת על שמונה מקצועות החומה, מכל הצדדים יאירו נצוצי השמש, דרך עשרים וארבע הלונות, ומבלעדי אלה תשעה הלונות עגולים, כלם מתוקנים בתכלית היופי, מוכוכים יקרה הנהדרה בצבעים שונים.

שער אחר גדול פונה קדימה, ושמונה דלתות אחרות המיוחדות למבוא האנשים, ומצד אחר ארבע דלתות לעלות דרך ארבע מדרגות ועליות, אל יציע העליון אשר שם עזרת הנשים. ביציע התחתון, מושב האנשים, שמונה מאות וחמשה עשר מקומות, אשר נחלקו לשלש מחלקות, ודרך הרבים בין כל אחת ואחת, וביציע העליון, עזרת הנשים, חמש מאות ושמונה מקומות אשר נחלקו לארבע מחלקות, ונ"כ דרך הרבים בין כל מחלקה ומחלקה.

קירות הבית מצפים ברוב הדר, בציורים שונים, מעשי מקלעות, משוחים בששר, שש מגורות גדולות ותשע קטנות סהך, תלויות מתקרת הבית במעשה שבכה מנחשת ממורט ואבני חפץ, אלה יאירו הבית בכל צדדיו וזוויותיו, בשלחבת אויר הכוער (נאם), ואין די מלה לפאר ולתאר, מפלאות ההדר והזהר ונעימות מעשי האמן, אשר יכתירו ויעטירו הארץ חקודש, וגם הביטה העומדת באמצע הבנין תחת התקרה, ומבלעדי זאת רוב פסוטי ציצים סאבני גזית וציורי המשובת על הכותלים והחלונות, כלם נעשו בשלמות נצחת ונעימות נאדרת,

לא תִשָּׁבַע העֵינַן לראות, ורגש קדש ימלא כל הדורך על מפתן הבית לקרוא בפה מלא ולב עלוז: „אֵין זאת כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים זוֹה מִשְׁכַּן לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב“.

סכום הנצרך להשלמת הבנין, לָקַח רַק בְּחֶלֶק מַעֲט מוֹעִיָּה, מִסְכָּף הַנִּקְבֵּץ מִהַמִּתְגַּדְּבִים לִקְנֻת הַמִּקְוֹמוֹת, אוֹלָם חֶלֶק הַיּוֹתֵר גָּדוֹל נָתַן מִקּוֹפֵת הַקֹּהֶל, וּמִנְהִיגֵי הָעֵדָה לֹא נִסּוּנוּ אַחֲרָיו, וַעֲשׂוּ כֹל אֲשֶׁר בִּיכָלְתָּם. לְהֵבִיא כֶסֶף הַנִּצְרָךְ בְּכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא, וְכֹאֲשֶׁר לֹא הִשְׁגִּיהָ עוֹד יָדָם לֹו סְכוּמִים גָּדוֹלִים, לְגִמּוֹר מִלֵּאכֶת חֲבֻנִין מִהַחֵל וְעַד כֹּלָּה, וְכֹל זֹאת דַּק עָשׂוּ לְמַעַן לֹא תוֹפֵר בְּעֵדְתָנוּ הַנֶּאֱדָרָה, הָאֲחֵדוֹת וְהַשְׁלוֹם, וְכֹל בְּנֵי הַקֹּהֶלָה יַחֲבְרוּ יַחַד בְּאַגְרֵת הַהִשְׁקָט וְהַשְׁלוֹה, גַּם מִהוּיֹם וְלֵהֲלָאָה, כֹּאֲשֶׁר יֵאָדָה לְבִנֵי אוֹמֵה יִשְׂרָאֵלִית, הַנִּקְרָאִים בְּנֵי אֵל חַי, אֲשֶׁר הוֹתֵמוּ שְׁלוֹם.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ, הַיּוֹם יִפְתָּחוּ רֵאשֻׁנָּה הַשְּׁעָרִים וְהַדְּלָתוֹת בְּבֵית חַדָּה, לְבֹאֹה אֶל תּוֹכּוֹ כֹּל הַבָּאִים לִשְׁפוֹךְ שִׁיחָם לִפְנֵי אֵל, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּלֵב שָׁלֵם לֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שְׂדֵי מַמְרוֹסֵינוּ יַעֲרִיף שַׁמֶּע בְּרִכּוֹת וּשְׁבַע שִׁמְחוֹת, גַּם מִהוּיֹם וְלֵהֲלָאָה, עַל עֵדְתָנוּ הַנִּהְדָּרֶת עֵדֶת פַּעֲסֵט, אַחֲלִי ! לֹא יִסּוּרוּ הָאֲחֵה וְהַשְׁלוֹם מִלְּבוֹת בְּנֵי קֹהֶלְתָּנוּ, אַחֲלִי! תִּמְחַדְּנָה אוֹתָם תְּמִיד בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֶק אֲהַבָּה וְרַעוּת דִּיצָה וְחֵדוּה כּוּיֹם הַזֶּה. וּמִלֵּאכֵי הַשְׁלוֹם יֵצְאוּ וַיְבֹאוּ לִפְנֵיהֶם וּלְאַחֲרֵיהֶם כֹּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאָדָמָה. אַחֲלִי יִשְׁמַע הַשּׁוֹכֵן גַּם בְּבֵית הַזֶּה שׁוֹעֵת כֹּל הַבָּאִים בְּתוֹכּוֹ לִהְתַּפְּלֵל וְלַעֲבֹד בְּנֶפֶשׁ הַפֶּצֶה, יִרְוֹנוּ וַיִּשְׁמְחוּ הַחוּסִים בְּאֵל תְּמִיד, וַיֹּאמְרוּ תְּמִיד יִגְדֵּל ה', הַחֲפֵץ בְּשָׁלוֹם עֲבָדָיו, וְכֹל הַבָּא מִבְּנֵי עַמּוֹ אֶל הַבֵּית הַזֶּה, יָרִים עֵינָיו לְמַרְוֶה, לְסַפֵּר נִפְלְאוֹת ה' בְּרִנְנָה, דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשָׂיו, וּגְבוּרֹתָיו יִגְדּוּ. „כִּי הִיתָה רֵאשִׁיתֵנוּ מִצֵּדָה וְאַחֲרִיתֵנוּ בַּע"ה תִּשְׁנֵא מֵאֲדָה“.

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ !

פַּעֲסֵט בּוֹיֹם שֶׁנִּכְפַּל בּוֹ כִּי טוֹב כ"ה אֱלֹוֶל אֵיִן מִחֲסוֹר לִירִיאָיו לַפ"ק.

הַבָּאִים עַל הַחֲתוּם מִנְהִיגָה וְרֵאשִׁי עֵדֶת פַּעֲסֵט וְחַפְקִידִים עַל מִלֵּאכֶת הַבִּנְיָן.

- וזאת תחנת כותב המגלה, לאל עליון שומע כל תפלה.

שִׁמְךָ מִפְּאָרִים עֲדָה וּקְרִיָה נֶאֱמָנָה,

בְּבִנְיָן כְּבוֹד רֶם כְּעִדְקָתָם,

בִּינֵיהֶם נִרְיָאִיר, צוּרֵם, חֶלֶקֶם קוֹנֵם,

מִמְרוֹם מִקְדָּשׁוֹ יִהְיֶה קְרוֹב לְאַנְקַת שְׁוֹעֵתָם!

מגלה זאת נכתבה בשפה הונגרית, ובמצות ראשי עדתנו נ"י העתקתיה לשפת קדשנו, והעתק זה נתן ג"כ אל צלוחית הזוכית אשר בתוך אבן הפנה, והוצאתיו מאמתת סכתבי לשלחהו אל הרב המוציא לאור ספר אוצר הספרות נ"י היום ביום שנכפל בו כי טוב לפרשת שלח לך תרס"ט לפ"ק, בעזרת הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה

שמעון בכרך.

